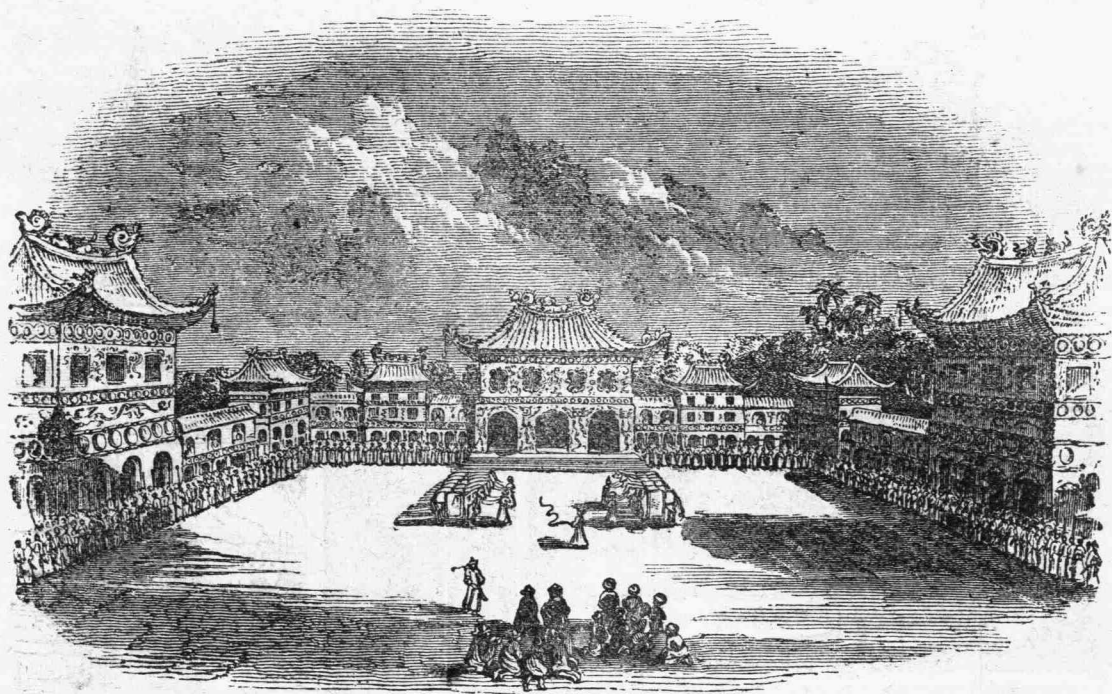

Η ΕΥΤΕΡΗ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΜΕ ΠΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑΣ.

Φυλ. 10'. Εκδίδεται δις τοῦ μηνός. Ἐρ' Ἀθήναις, τῇ 1 Ἰουρίου 1848. Τόμ. Α'.

ΤΟ ΜΕΓΑ ΠΑΛΑΤΙΟΝ ΤΟΥ ΠΕΚΙΝΟΥ.

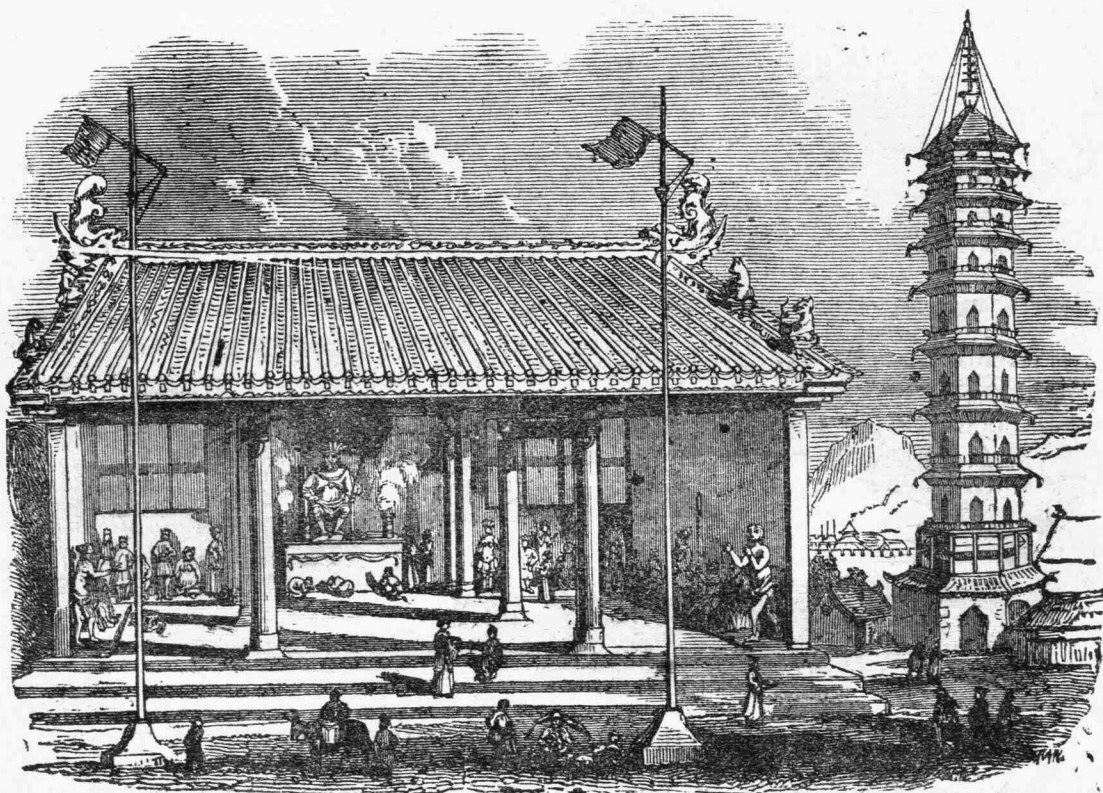
Εἶναι ἀδύνατον νὰ περιγράψωμεν τὸν ἀπέραντον τοῦτον οἶκον τοῦ αὐτοκράτορος τοῦ οὐρανοῦ Κράτους. Ἐκτὸς τῶν τεραστίων κήπων καὶ τριῶν μεγάλων αὐλῶν, ἡ περίμετρος τοῦ κυρίως παλατίου, ἔχοντος σχῆμα ἐπιμήκους ὀρθογωνίου, εἶναι ἐξ Αἰ, ἢ 1776 ὀργυίων. Περικυκλοῦται δὲ ἀπὸ τείχη ἰσχυρὰ μὲ προμαχώνας. Ἐφ' ἐκάστης τῶν τεσσάρων πυλῶν του, ὑπάρχει μέγα καὶ ὑψηλὸν ὑπερφῶν (pavillon chinois) ὅμοια δὲ ὑπερβα καλλύνουσι καὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς οἰκοδομῆς, τὴν ὁποίαν περιζῶνει χάνδαξ πλατὺς καὶ λιθοκτιστός. Ἐντὸς τοῦ ἀπεράντου τούτου παλατίου, τὸ ὁποῖον δὲν ἐκτίσθη ἐσθαίως κατὰ τοὺς κανόνας τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἀρχιτεκτονικῆς, ὑπάρχει σειρὰ αὐλῶν μὲ κίονας, μὲ μεγάλα οἰκήματα, μὲ αἰθούσας ἐξαισίας πολυτελείας καὶ ὠραιότητος. Μεταξὺ τῶν ἄλλων μερῶν τοῦ παλατίου διακρίνονται ἡ τρίτη πύλη, ἥτις καλεῖται Τουν-μὲν, οἱ δύο ναοὶ τῶν αὐτοκρατόρων Μανδ-σχού, καὶ τὸ τέμενος Σχε-τσου-θάν, ἀφιερωμένον εἰς

τὸν θεὸν τῆς καρποφορίας· ἡ πρὸς νότον ὠραία πύλη Οὐ μὲν, ἡ αὐλὴ τοῦ Θαί χο-τιάν, τὴν ὁποίαν περικυκλόνουσι, δεξιόθεν καὶ ἀριστερόθεν, πύλαι, στοαὶ καὶ περιστύλια ἐστολισμένα μὲ ἐξώστεγα ὑποστηριζόμενα ἀπὸ στήλας· ἡ περιφανὴς αἰθουσα τοῦ Θαί χο-τιάν, ἥτοι τῆς μεγάλης ἐνόττητος, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ αὐτοκράτωρ, καθήμενος ἐπὶ θρόνου, δέχεται μετὰ μεγίστης πομπῆς τοὺς μεγιστάνας τῆς αὐτοκρατορίας καὶ τοὺς ξένους πρέσβεις, καὶ τελευταῖον τὸ κυρίως διὰ τὸν αὐτοκράτορα προσδιορισμένον μέρος, οἰκία τοῦ γαλιναίου οὐρανοῦ ὀνομαζόμενον, τὸ ὑψηλότερον, μεγαλοπρεπέστατον καὶ πλουσιώτατον πάντων τῶν ἄλλων. Ὅπισθεν δὲ αὐτῶν κεῖται ὁ αὐτοκρατορικὸς κήπος.

Εἰς τὸ Οὐάγκ-τσόγκ, — ἐξωτερικὸν παλάτιον — τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τὸν δεῦτερον περίβολον, ὑπάρχουσιν ἄλλοι κήποι πολὺ μεγαλήτεροι, περιέχοντες καὶ λίμνας τεχνητὰς ἐκτεταμένας. Ἐντὸς τοῦ περιβόλου τούτου κεῖται καὶ ὁ περικαλλὲς ναὸς τοῦ Φῶς

ὅπου φαίνεται ἄγαλμα ἐκατόγχειρον ἐξ ὀρειχάλκου κεχρυσωμένου, ἔχον ὕψος ποδῶν ἐξήκοντα, καθὼς καὶ ὁ μέγας Μογολικὸς ναὸς τοῦ Σούγκ-τσου-σζού, κατοικούμενος ἀπὸ τὸν Κουτουχτού, τὸν πρῶτον τῶν ἀρχιερέων τῆς Λαμαϊκῆς θρησκείας. Πλησίον τοῦ ναοῦ τούτου κεῖται τὸ τυπογραφεῖον ὅπου τυπόνονται τὰ ἐκκλησιαστικὰ βιβλία. Ἐνταῦθα ὁ αὐτοκράτωρ Χιάν-λούγκ ᾠκοδόμησε θεατρικὰς καὶ μουσικῶν συμφωνιῶν αἰθούσας, καὶ πέντε τεχνητοὺς λόφους ἐξ ὧν ὑψηλότετος εἶναι ὁ Κόγκ-σχάν, — τὸ ἀπαυγάζον ὄρος. — Εἰς τοῦτον τὸν λόφον ὁ δυστυχὴς αὐτοκράτωρ Χοαί-τσουγκ, ὁ τελευταῖος τῆς δυναστείας Μόγκ, θανατώσας τὴν θυγατέρα του, ἐκρεμάσθη εἰς δένδρον διὰ νὰ μὴ πέσῃ ζῶν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἀποστάτου Λι-τσου-τσχίγκ. Οἱ διάδοχοι τοῦ

Τσχίγκ-τσουγκ παρεχώρησαν εἰς ιδιώτας μέρη τινὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ τούτου παλατίου, συγχωροῦσιν εἰς πολλοὺς ἐμπόρους νὰ κατοικῶσιν ἐκεῖ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἤρχισαν νὰ ἐνοικιάζωσι καὶ ἐργαστήρια. Ἀλλ' ἐν γένει τὸ μέρος τοῦτο κατοικεῖται ἀπὸ αὐλικούς. Εἶναι διεξοδικὸν νὰ ἀναφέρωμεν ἐνταῦθα τὰ λαμπρὰ οἰκοδομήματα τὰ ἀνήκοντα εἰς τοῦτο καὶ τὸ τρίτον τμήμα· λέγομεν μόνον ὅτι οἱ ναοὶ ἢ *Μιάο*, τὰ δικαστήρια καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ ὅλα τὰ δημόσια κτίρια, εἶναι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἀξισημεῖωτα· καὶ ὅτι πρὸς τοῖς ἄλλοις ὑπάρχει καὶ μέγιστον παλάτιον περικυκλωμένον ἀπὸ πλατεῖαν διώρυγα, ἐφ' ἧς ᾠκοδομήθη γέφυρα ἐκ λίθου ἰάσπιδος μέλανος χρώματος, ἔχουσα μορφήν δράκοντος, οὗτινος οἱ πόδες σχηματίζουσι τὰς στοάς.

ΚΙΝΕΖΙΚΟΣ ΝΑΟΣ.

Πλησίον εἰς τὸ παλάτιον τοῦτο κεῖται ὁ περίφημος ναὸς τοῦ *Τιβάγκ-μιάο*, ὅπου φυλάττονται οἱ πίνακες τῶν περιφημοτάτων αὐτοκρατόρων τῆς Κίνας, ἀπὸ Φου-χι τοῦ θεμελιωτοῦ τῆς αὐτοκρατορίας μέχρι τῆς νῦν βασιλευούσης δυναστείας τῶν Τσίγκ· δύο μέγισται ἀψίδες ἐκ ξύλου κεχρωματισμένου καὶ κεχρυσωμένου, σχηματίζουν τὴν εἴσοδον. Ἄλλος ὄχι ὀλιγότερον περικαλλῆς ναὸς εἶναι ὁ τῆς αὐτοκρατορικῆς σχολῆς, ὅπου προσφέρουσι θυσίας αἱμάτων καὶ λατρείαν εἰς τὸν Κομφύκιον ἐν ὀνόματι ὅλου τοῦ κράτους. Εἰς τὴν αἴθουσαν κειμένην εἰς τὴν ἄκρην τῆς δευτέρας αὐλῆς, εὕρεσκειται ὁ πίναξ τοῦ φιλοσόφου τούτου, φέρων τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην· «τόπος ὅπου λατρεύεται ὁ ἀρχαῖος καὶ σοφώτατος διδάσκαλος

Κομφύκιος. » Ὀλίγον πρὸς τὰ ἔμπροσθεν κεῖνται ἑκατέρωθεν οἱ πίνακες τοῦ Μεντσίου, καὶ τριῶν ἄλλων ἐκ τῶν πρώτων μαθητῶν τοῦ οὔτινος θεωροῦνται ὡς σοφοὶ δευτέρας τάξεως. Ἐτι πλεον ἔμπρος ὑπάρχουσιν οἱ πίνακες δέκα ἄλλων μαθητῶν, τιμωμένων ὡς σοφῶν τρίτης τάξεως. Τέλος πάντων, εἰς τὰς περὶ τὴν αὐλὴν ταύτην αἰθούσας, ἀπαντῶνται οἱ πίνακες ἐννεμήκοντα ἐπτὰ ἀνδρῶν διαπρεφάντων ἐπὶ σοφίᾳ καὶ ἀρετῇ. Τὴν εἴσοδον τοῦ ναοῦ τούτου στολίζουν δύο ἀψίδες, ἀνεγερθεῖσαι πρὸς τιμὴν τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν ἐκείνων, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα ἀναμνησκούσιν ἐποχὰς ἀρετῆς, ἐπιστήμης καὶ διασῆμων ὑπηρεσιῶν.

Ε. Μ.